

KARTA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

NUMER ZESPOŁU

603

KATEGORIA

A

NAZWA ZESPOŁU

Marie III

PRZEKAZUJĄCY

WYKONAWCA SPISU

AD

ROK PRZEKAZANIA

MIJESCOWOŚĆ

Żary

GMINA

Żary

POWIAT

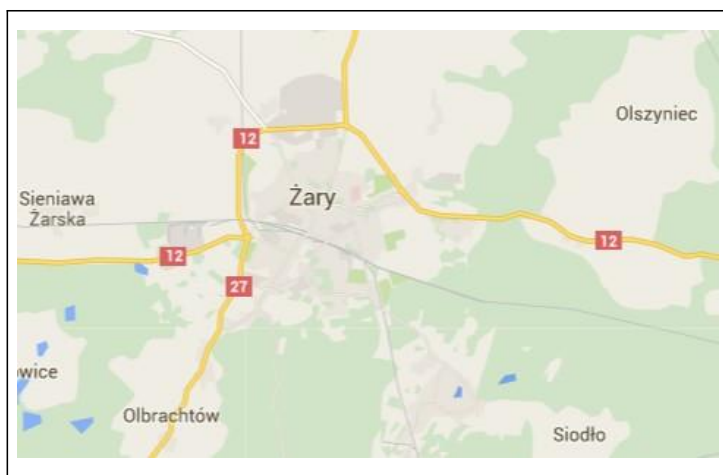
Żarski

WOJEWÓDZTWO

lubuskie

REJON DOKONANEJ EKSPLOATACJI

Żary

CHARAKTERYSTYKA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

ZAKRES CHRONOLOGICZNY

-

-

ILOŚĆ JEDNOSTEK

-

DOK. KARTOGRAFICZNA

8

SUMA

8

ILOŚĆ PODJEDNOSTEK

-

16

16

ILOŚĆ mb

-

ILOŚĆ SKANÓW

-

-

-

ZAKRES POSIADANEJ DOKUMENTACJI

TEKST: -

KARTOGRAFIA: karty tytułowe, mapy wyrobisk górniczych, mapy geologiczne

-

RYS HISTORYCZNY

ZAKŁAD GÓRNICZY	Marie III		
METODA EKSPLOATACJI	podziemna		
PRZEDSIĘBIORCA	bd		
NAZWA ZŁOŻA	bd		
RODZAJ KOPALINY	węgiel brunatny		
NAZWA TG	bd		
NAZWA OG	bd		
ROZPOCZĘCIE EKSPLOATACJI	1886	ZAKOŃCZENIE EKSPLOATACJI	1909
KONCESJA I WYGASZENIE	- -		

Teren kopalni Marie III znajduje się w rejonie Zielonego Lasu w Żarach (niem. Sorau), w województwie lubuskim, w gminie Żary.

„Marie III” była kopalnią podziemną. Prowadziła działalność w latach 1886–1912. Właścicielem zakładu był początkowo Ernst Hermann, a następnie spółka akcyjna Mechanische Weberei Sorau. W 1908 r. kopalnia wydobyla 22,5 tys. t. węgla. Złoże udostępniano za pomocą kilku szybów o głębokości kilkunastu metrów.

Po kopalni na powierzchni terenu pozostały m.in. zapadlisko, elementy obudowy szybów, ślady wyrobisk, nasyp drogi łączącej szyby.

Bibliografia

1. Jaros J., Słownik historyczny kopalń węgla na ziemiach polskich, Katowice 1984.
2. Słonimska M., Żarskie kopalnie węgla brunatnego, (w:) Archeologia przemysłowa w Polsce, t. 2, red. S. Januszewski, Wrocław 2012.
3. Strona internetowa projektu Interreg Polska – Saksonia: „Zachowanie i promowanie walorów geologicznych Łuku Mużakowa i moreny polodowcowej Zielonego Lasu oraz zaktywizowanie współpracy miast Żary i Weißwasser”, <https://zielonylas.com.pl/gornictwo/>, dostęp z dnia 25.08.2020 r.